

Република Србија
ОСНОВНИ СУД ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ
К. 166/26
Дана 29.09.2026. године
Велика Плана

ИНФОРМАТИЧАРУ ОВОГ СУДА

~~РЕПУБЛИКА СРБИЈА~~

У прилогу акта достављамо пресуду овог суда бр. К. 166/26 од 03.08.2026. године ради истицања преко интернет странице суда на име приватне тужиље Викторије Симић из Даросаве, ул. Стефана Дечанског бр. 1.

Прилог: Пресуда К. 166/26 од 03.08.2026. године

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ
К. 166/26
03.08.2026. године
ВЕЛИКА ПЛАНА

У ИМЕ НАРОДА

ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ, судија Светлана Јовић са записничарем Иваном Рајић, у кривичном поступку против окривљеног Радосава Вавића из Смедеревске Паланке, ул. Главашева бр. 9, због кривичног дела увреда из члана 170 став 1 КЗ, по приватној кривичној тужби приватне тужиље Викторије Симић из Ратара, поднетој дана 26.07.2023. године, прецизираној на рочишту за главни претрес одржаном дана 18.06.2024. године и дана 03.08.2026. године, по одржаном усменом, јавном и главном претресу дана 03.08.2026. године, у присуству окривљеног Радосава Вавића, браниоца Бориса Павловића, адвоката из Смедеревске Паланке, приватне тужиље Викторије Симић и пуномоћника приватне тужиље Зорана Јовичића, адвоката из Смедеревске Паланке, донео је и јавно објавио дана 03.08.2026. године, следећу

ПРЕСУДУ

ОКРИВЉЕНИ РАДОСАВ ВАВИЋ из Смедеревске Паланке, ул. Главашева бр. 9, рођ. 24.05.1958. године у Великој Плани, од оца Душана и мајке Надежде, дев. Стаменковић, удовац, отац двоје пунолетне деце, пензионер, са месечним примањима од око 70.000,00 динара, поседује стан, аутомобил, неосуђиван, ЈМБГ 2405958761527

КРИВЈЕ

Зато што је дана 08.07.2023. године, око 6,30 часова у Смед.Паланци у Главашевој улици код стамбене зграде број 9, у урачунљивом стању, свестан свог дела чије је извршење хтео, опсовао мајку приватној тужилји и када му је она рекла зашто се тако понашаш, он је тужилји ударио један шамар и рекао јој “да му је доста тих пијачара који паркирају аутомобиле поред његове зграде”,

– **чиме је учинио кривично дело увреда из чл. 170 ст.1 КЗ**

Па га суд на основу наведених законских прописа и чл. 4,42,48,50 и 54 КЗ и чл. 424 ЗКП-а,

ОСУЂУЈЕ

НА НОВЧАНУ КАЗНУ У ОДРЕЂЕНОМ ИЗНОСУ ОД 40.000,00 ДИНАРА, КОЈУ КАЗНУ ЋЕ ОКРИВЉЕНИ ИСПЛАТИТИ У РОКУ ОД 3 (ТРИ) МЕСЕЦА

ОД ДАНА ПРАВНОСНАЖНОСТИ ПРЕСУДЕ, С ТИМ ДА УКОЛИКО ОСУЂЕНИ НЕ ПЛАТИ НОВЧАНУ КАЗНУ У ОВОМ РОКУ, ИСТА ЋЕ СЕ ЗАМЕНИТИ КАЗНОМ ЗАТВОРА ТАКО ШТО ЋЕ СЕ ЗА СВАКИХ ЗАПОЧЕТИХ 1.000,00 ДИНАРА НОВЧАНЕ КАЗНЕ ОДРЕДИТИ ЈЕДАН ДАН ЗАТВОРА.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ окривљени Радослав Вавић да на име трошкова кривичног поступка и то паушала исплати суду новчани износ од 15.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, на рачун број 840-30627845-37 позив на број 97 62-109.

Трошкови кривичног поступка падају на терет окривљеног, с тим да ће о висини истих суд одлучити посебним решењем.

На основу одредбе члана 258 ЗКП-а приватна тужила Викторија Симић се за остваривање имовинскоправног захтева упућује на парнични поступак.

О б р а з л о ж е њ е

Приватна тужила Викторија Симић из Ратара поднела је дана 26.07.2023. године приватну кривичну тужбу против окривљеног Радосава Вавића из Смед.Паланке, због кривичног дела увреда из чл. 170 ст.1. КЗ, која је од стране пуномоћника приватне тужиле прецизирана на рочишту за главни претрес одржаном дана 18.06.2024. године и дана 03.08.2026. године.

Првостепени суд донео је пресуду К. 356/23 од 06.06.2025. године којом је на основу одредбе члана 423 тачка 1 ЗКП ослободио од оптужбе окривљеног.

Одлучујући по жалби пуномоћника приватне тужиле Виши суд у Смедереву донео је решење Кж1. 173/25 од 14.05.2026. године, којим је усвојена жалба пуномоћника приватне тужиле, укинута је пресуда Основног суда у Великој Плани К. 356/23 од 06.06.2025. године и предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење.

У поновљеном поступку на рочишту за главни претрес одржаном дана 03.08.2026. године, окривљени је у свему остао у својој одбрани датој у овом поступку непосредно пред судом на рочишту за главни претрес одржаном дана 18.06.2024. године, а на наведеном рочишту окривљени је у својој одбрани навео да је он тог јутра из личних разлога морао да устане рано и да свој аутомобил истера из гараже, јер се дешава да се касније неко паркира испред и да му блокирају врата од гараже а ауто му је био неопходан. Када је изашао напоље видео је човека, а то је тужилин отац, како паркирава ауто на тротоару са стране зграде, он му је пришао и рекао му је да не може ту да се паркира и да је њему неопходно то место да остави свој ауто, на шта му је тај човек рекао да нема проблема, само је упитао где да се паркира. Окривљени му је показао где може да остави свој ауто при крају те улице, а ради се о споредној улици Драгована Ђукића. Тужила је изашла из аута а тај човек је отишао да паркира своја кола. Окривљени је хтео да се врати у стан када је тужила почела хистерично да виче и да га псује и то речима : "Педеру, ко си ти, шта си ти, јел ово твоје, цукело једна, стрвино"... свашта је причала, није ни могао да запамти, а хистерично се драла. Окривљени јој је пришао да јој каже да не виче толико јер је рано и није дозвољено да се прави бука, када је она скинула ранац који је имала на леђима, због чега је он помислио да хоће да га удари па је махинално подигао руке, па је можда у свему томе, не зна тачно и закачио. Она је онда рекла да је он њу ударио и да ће звати полицију, на шта је он одговорио да их слободно позове. Окривљени се вратио у свој стан а када је видео да је полиција стигла, он је изашао, на шта је она почела да виче, "Аха, ево га, то

је он!” а он је због тога и изашао. Морали су да дају изјаве па су полицијским колима отишли у станицу. Он се после дате изјаве вратио кући. Одговарајући на питања окривљени је навео да док га је вређала оштећена је од њега била удаљена неких пар метара, отприлике. Он је њој након тога пришао, као што је већ навео и описао, након чега је она скинула ранац због чега је помислио да ће га напасти. Он је у том тренутку подигао руку и закачио је, а њој је ранац тад био у рукама, али он није знао шта она тачно хоће да уради. У том тренутку ранац је био негде у висини њених рамена, то се све догодило у тренутку када она скида ранац са једног, па са другог рамена. Стварно не зна да ли је уопште и закачио, а и ако јесте не зна где. Није јој том приликом псовао мајку. Јесте коментарисао да им је пијачара преко главе, од дворишта зграде направили су јавни WC и свако мало остављају мале псе и мале мачке око зграде. Двориште зграде није ограђено јер немају право на то. Иначе приликом овог догађаја приватна тужила стајала је на тротоару а и окривљени исто. Њен отац није био присутан током овог догађаја јер је отишао да паркира ауто, појавио се тек када је дошла полиција. Полиција је дошла након максимално 10 минута а он је тада сазнао да је тај човек њен отац.

Суд је на главном претресу извео расположиве доказе, па је ценећи изведене доказе у смислу одредби члана 16 и 419 ЗКП, нашао:

Приватна тужила Викторија Симић је на рочишту за главни претрес одржаном дана 03.08.2026. године у свему остала при свом исказу датом непосредно пред судом дана 18.06.2024. године, када је навела да се то догодило у раним јутарњим часовима, она је са очухом-татом дошла у Паланку и стали су ту између улаза број 9 и другог улаза чији број не зна, она је изашла из аута и стајала је на тротоару, ближе улици а тата је требало да паркира ауто. Тада му је пришао окривљени и чула је да му је рекао да не може ту да паркира ауто, јер је све његово и зграда и улица, махао је рукама и нешто гестикулирао, а тата га је питао где може да паркира али она због удаљености није најбоље чула шта му је окривљени одговорио. Тата је тада кренуо да препаркира ауто, а она је питала окривљеног да ли он има неки папир којим доказује да је све ту његово, при том не разуме чему уопште дискусија око тога ако је тата већ препаркирао ауто. Окривљени јој је одговорио да нема никакав папир којим би доказао да је све његово, затим се савио и гледао у правцу где јој је тата отишао и рекао да ако се тата врати да ће да им одгура ауто, јер му је доста пијачара, да му је пијачара преко главе. Она је питала зашто би он то урадио, зашто да им излупа ауто, њима је ауто потребан за рад, а сваки динар им значи. Окривљени јој је затим пришао, псовао је и говорио: “Јебем ти матер, пичка ти материна “, “ти мала, склони се, безобразна си дрска си, ђубре “ и сл, а она му је рекла зашто јој псује мајку, то није у реду, након чега јој је он пришао, замахнуо и ударио јој је шамар, а оне је осетила да мирише алкохол када јој је пришао док је изговарао то што је рекла. Она је подигла руке како би се одбранила и можда га је мало рукама одгурнула да је не би поново ударио. Он том приликом није пао, остао је на ногама, а ту су се налазили неки људи, мисли да је била нека сахрана, тако да има сведока који су ово видели. Она је скинула ранац са леђа како би извадила телефон да позове полицију, а окривљени је хтео да јој узме телефон па га је она замолила да се склони од ње и рекла му је да хоће да позове полицију. У том тренутку када је покушавала да позове полицију вратио се и њен тата коме је рекла да ће звати полицију јер јој је окривљени ударио шамар, а окривљени је почео да виче “Нисам, нисам, мала је много безобразна, лаже”. Она је онда оцу дала телефон а он је објаснио полицији где да дођу и они су дошли врло брзо за максимално 10 минута, док су њу људи који су ту организовали сахрану и који су пришли питали да ли је добро. Затим су полицијским аутом отишли у станицу и тамо су дали изјаве. Одговарајући на питања приватна тужила је навела да је окривљени приликом изговарања да ће уколико тата буде вратио ауто да одгура ауто био врло агресиван, махао је рукама и

гестикулирао зато је она рекла да не треба да им излупа ауто, јер је деловао врло агресивно. Када је окривљени рекао њеном оцу да мора да помери ауто она је била на удаљености од отприлике 5-6 м, не може тачно да процени. Окривљени се и њој и тати обратио речима да му је доста пијачара, не може да зна зашто јој је окривљени пришао и шта је он тада размишљао, није му рекла ништа ружно, он је старији од ње и она не вређа никога.

На рочишту за главни претрес одржаном дана 03.08.2026. године суд је на основу одредбе члана 406 став 1 тачка 2 ЗКП донео решење да се прочитају искази сведока Предрага Луковића са записника К. 356/23 од 23.10.2024. године, сведока Аните Сахити са записника К. 356/23 од 23.10.2024. године, Сахити Матеја са записника К. 356/23 од 09.04.2025. године, а обзиром да су странке сагласне да се наведени сведоци не саслушавају поново непосредно пред судом, већ да се прочитају њихови искази, након чега су искази наведених сведока прочитани.

Сведок Предраг Луковић саслушан непосредно пред судом на рочишту за главни претрес одржаном дана 23.10.2024. године навео је да је 08.07. прошле године он у јутарњим часовима отишао на пијацу у С.Паланку и тамо се паркирао између две зграде, не зна како се тачно зове улица, али то су две војне зграде близу зелене пијаци у Паланци, преко пута парка. Како је ушао у пролаз између зграда, паркирао се уз десну зграду, на низбрдици. Појашњава да је наишао из правца Младеновца, скренуо десно између тих зграда и паркирао се уз десну зграду, што значи уз сам зид зграде да не би сметао другим возилима. Изнели су ствари из аута, ставили их преко пута, Викторија је остала да чува ствари а супруга кренула да носи ствари на пијацу и тада се појавио Радосав. Он је почео да виче "Доста ми је вас пијачара, не могу да живим од вас, ово је моје двориште". Сведок му је рекао "Добро, у реду" и да му анасер не ради али је упалио ауто и удаљио га око 70 метара. Сведок је наставио у правцу у коме је био паркиран, само је продужио неких 70 метара. Када се враћао горе за ствари, видео је Радосава како виче, ишао је према Викторији, како се сведок приближавао, он је све више видео ту ситуацију, окривљени је викао, псовао, псовао је мајку Викторији, из даљине је сведок чуо да јој говори да је "ништавило, ђубре" и томе сличне ружне и погрдне речи. Када је дошао Викторија је била уплакана, сва црвена, тресла се и када је питао шта се догодило, она му је рекла "ударио ми је шамар". Сведок је питао "Да ли си звала полицију" а она је рекла "Јесам". Када је он пришао, Радосав се окренуо и њему је рекао, држећи стегнуте песнице, у ставу да су му руке биле паралелно са телом а иза леђа, "Шта и ти хоћеш" и дошао је до њега а сведок му је рекао "нећу ја ништа, сад ћеш ти да видиш". Сведок је од Викторије тражио телефон, а она му је рекла да је звала полицију и да су јој рекли да они иду тамо, али је он са њеног телефона поново позвао полицију и захтевао да они дођу на лице места. Кад је он узео телефон да зове, окривљени је отишао према згради, претпоставља да ту станује. Када је дошла полиција, можда за 5-10 минута, не зна тачно, они су се поздравили са неким дечацама који су се ту нашли, затим су отишли у полицијску станицу. Одговарајући на питање сведок је навео да у тренутку када је чуо шта Радосав прича Викторији био је удаљен око 20 м. На удаљености од Викторије и окривљеног, са супротне стране од њих, док се ово дешавало, три жене су биле наслоњене на неку капију, а мисли да се у том дворишту нешто дешавало, мисли да је ту неко преминуо. Када је наишао он се прво обратио Викторији а Радосав је био ту на метар од ње и све време је викао. Кад је сведок отишао на леву страну једно 5 метара од њих он је тада кренуо са стегнутим песницама онако како је већ описао. Појашњава да се све то догодило док сведок још није пришао Викторији, док је прилазио и стао на 5 метара удаљености од ње. Он је Викторију питао шта се дешава још на удаљености од 10 метара док је прилазио, а док док је још ишао према њима и стао на тој удаљености од око 5 метара Викторија му је

рекла да јој је ударио шамар. Није хтео да приђем јер је он човек миран и сталожен, а већ је описао како је текао разговор.

Сведок Анита Сахити саслушана непосредно пред судом на рочишту за главни претрес одржаном дана 23.10.2024. године је навела да се 08.07.2023. године налазила у кући свог оца, који је заправо тада преминуо и они су тог дана организовали његову сахрану, а он је живео у улици Драгована Ђукића бр.12. Тог дана Радосав је био код њих кући, у дворишту, било их је пуно, чекали су да дође хоџа, па негде можда око 11,30 часова, не може да се сети тачно времена, он је кренуо кући да узме кључ и да помери свој ауто да њима направи пролаз. Када је он кренуо, тада је наишао ауто, који се паркирао ту близу, неки караван, црни или плави. Он је возача замолио да се помери, објаснио му због чега им то треба а возач је померио тај ауто без проблема, а ту је остала Викторија, која је почела да се дере, да виче да он не може њима да каже где ће се паркирати, где је Радосав рекао "Јел ти видиш да има смртни случај и да ја морам да померим свој ауто". Она је почела да се дере и да га назива свакавим именима "матора стрвино и педеру" где се она раздрала и хтела да изађем али је мајка повукла и није изашла. Наводи да су они од њене капије били удаљени око 4-5 метара, мало повише, Радосав је стајао са стране улице где се налази њена капија а Викторија прекопута, односно сада појашњава да су они стајали један до другог, а малопре је мислила на то како су они били окренути. Кад је Викторија замахнула са ранцем према њему, да га удари, замахнула је својом десном руком са ранцем, он је подигао руке и рекао "Дете да ли си ти нормална" а сведок је почела да се дере са капије. Викторија је наставила да богорада, а Радосав се окренуо и наставио да иде у стан. Када је дошао Викторијин отац она је са својим оцем отишла. Мисли да окривљени није био ту када је наишао Викторијин отац, није сигурна можда је био негде са стране али није био поред Викторије. Они су после отишли а полиција је дошла. Одговарајући на питања сведок је навела да се она иначе драла на Викторију, везано за оно што је претходно говорила, а рекла јој је "Како те није срамота, немаш разумевања за овакву ситуацију, да се дереш на старијег човека" а Викторија љу очигледно није ни чула чим није обратила пажњу. Сведок наводи да је њен отац преминуо 08.07.2023. године око 04,30 часова ујутру, а она је ту непрестано била 6 дана пре његове смрти. Хоџа је стигао негде око 12,30 часова тог дана. Не може да одреди тачно колико је растојање између те две зграде, али од прилике два аута не могу да се мимоиђу, ако има паркиран неки ауто не може поред њега да се прође другим аутом. Ауто окривљеног је тада био паркиран поред зграде која се налази са стране где и њена кућа. Отац приватне тужиље је хтео да се паркира поред исте зграде где је био паркиран и окривљени. Отац приватне тужиље хтео је да се паркира испред аута окривљеног, који онда не би могао да изађе својим колима, а све се то дешава испред зграде која се налази одмах поред дворшта њеног покојног оца.

Сведок Матеја Сахити саслушан непосредно пред судом на рочишту за главни претрес одржаном дана 09.04.2025. године навео је да је тог дана њему умро стриц, он је чуо девојку како вришти, изашао је на улицу, а она му је рекла да је човек ударио. Та девојка је приватна тужиља, а када му је рекла да је ударио човек показала му је на окривљеног. Он то није видео, она га је питала да јој буде сведок и он је на то пристао. Наводи да је тада био мало збуњен, јер му је преминуо стриц, окривљени се вратио у зграду, а сведок у кућу где му је стриц преминуо. Одговарајући на питања сведок је навео да је то било ујутру, можда близу 10 сати, можда и раније, појашњава да се између две зграде у Главашевој улици долази до куће његовог стрица, али не може да определи тачно колики је простор између те две зграде, а могу да се мимоиђу два аутомобила. Кућа његовог стрица је удаљена око десетак метара од места догађаја. Сећа се да је девојка тада нешто вриштала и драла се на окривљеног, он је ћутао, стајао и гледао, затим је ушао у зграду. Када је сведок изашао и видео их није видео више

никог близу њих. Не сећа се да је том приликом на лицу места била и Анита Сахити. У тренутку када је сведок изашао они су били удаљени једно од другог око 2-3 метра, он је стајао испред своје зграде, а она је стајала преко пута њега. Није на приватној тужиљи запазио ништа што би му упало у око, не сећа се да ли је приватна тужиља нешто носила у рукама, откако је он изашао то је трајало 2-3 минута, он се затим вратио, окривљени је ушао у своју зграду, а не зна да ли је и када приватна тужиља отишла.

Суд је извршио увид у снимак са Гео Србије који је достављен суду на рочиште од 09.04.2025. године, али исти није посебно образлагао, обзиром да исти није од релевантног утицаја на доношење одлуке у овој правној ствари.

Из извода из КЕ за окривљеног утврђена је чињеница да окривљени није осуђиван као у изреци пресуде.

Чл. 170 ст. 1 КЗ превиђено је да ко увреди другог казниће се новчаном казном од двадесет до сто дневних износа или новчаном казном од четрдесет хиљада до двеста хиљада динара.

Код вербалне увреде изјава радња омаловажавања врши се речима, усмено или писмено. Неопходно је ценити изјаву у целини, где свака реч сама за себе или у склопу целине може да има одлучујући значај за утврђивање смисла оног што је речено. За постојање увреде неопходно је да је изјава омаловажавања сазната од неког, то може бити лице на које се та изјава односи, али може бити и неко друго лице. При томе, довољно је да је изјаву омаловажавања сазнало само лице на које се односи, тј када ниједно друго лице није било присутно. Са друге стране, довољно је и да је неко лице на које се не односи та изјава, без присуства пасивног субјекта, ту изјаву сазнало. Као критеријум за утврђивање да ли нешто представља омаловажавање прихваћен је објективни критеријум, тј ирелевантно је како је то схваћено од стране лица коме је изјава упућена, а меродавна је процена са аспекта постојећих обичајних, моралних и других норми у одређеној средини. Неистинитост онога што представља садржај увредљиве изјаве није неопходна за постојање кривичног дела увреде. Увредљив карактер изјаве, по правилу не зависи од њене истинитости или неистинитости.

Суд је ценио одбрану окривљеног, као и остале доказе изведене на главном претресу, па је по спроведеном поступку нашао да је окривљени извршио кривично дело увреда из члана 170 став 1 КЗ, како му се то оптужбом ставља на терет.

Окривљени у својој одбрани негира извршење кривичног дела које му се ставља на терет, али наводи да је када је тог јутра изашао из стана видео човека, а то је тужиљин отац, како паркирава ауто на траотоару са стране зграде, он му је пришао и рекао му је да не може ту да се паркира и да је њему неопходно то место да остави свој ауто, на шта му је тај човек рекао да нема проблема, само је упитао где да се паркира. Тужиља је изашла из аута а тај човек је отишао да паркира своја кола. Окривљени је хтео да се врати у стан када је тужиља почела хистерично да виче и да га псује и то речима : "Педеру, ко си ти, шта си ти, јел ово твоје, цукело једна, стрвино"... свашта је причала, није ни могао да запамти, а хистерично се драла. Окривљени јој је пришао да јој каже да не виче толико јер је рано и није дозвољено да се прави бука, када је она скинула ранац који је имала на леђима, због чега је он помислио да хоће да га удари па је махиално подигао руке, па је можда у свему томе, не зна тачно и закахио. Она је онда рекла да је он њу ударио и да ће звати полицију, на шта је он одговорио да их слободно позове. Окривљени се вратио у свој стан а када је видео да је полиција стигла, он је изашао, на шта је она почела да виче, "Аха, ево га, то је он!" а он је због тога и изашао. Одговарајући на питања окривљени је навео да док га је вређала општењена је од њега била удаљена неких пар метара, отприлике. Он је њој након тога пришао, као што је већ навео и описао, након чега је она скинула ранац због чега је

помислио да ће га напасти. Он је у том тренутку подигао руку и закачио је, а њој је ранац тад био у рукама, али он није знао шта она тачно хоће да уради. У том тренутку ранац је био негде у висини њених рамена, то се све догодило у тренутку када она скида ранац са једног, па са другог рамена. Стварно не зна да ли је уопште и закачио, а и ако јесте не зна где. Није јој том приликом псовао мајку. Јесте коментарисао да им је пијачара преко главе, од дворишта зграде направили су јавни WC и свако мало остављају мале псе и мале мачке око зграде. Приликом овог догађаја приватна тужила стајала је на тротоару а и окривљени исто. Њен отац није био присутан током овог догађаја јер је отишао да паркира ауто, појавио се тек када је дошла полиција.

Оваквој одбрани окривљеног суд није поклатио веру, обзиром да окривљени наводи да јој је пришао да јој каже да не виче толико, јер је рано и није дозвољено да се прави бука, па када је она скинула ранац који је имала на леђима, због чега је он помислио да хоће да га удари, он је махиално подигао руке, па је можда у свему томе, не зна тачно и закачио, а затим наводи да када је он њој пришао она је скинула ранац због чега је помислио да ће га напасти, он је у том тренутку подигао руку и закачио је, а њој је ранац тад био у рукама, али он није знао шта она тачно хоће да уради. У том тренутку ранац је био негде у висини њених рамена, то се све догодило у тренутку када она скида ранац са једног, па са другог рамена, стварно не зна да ли је уопште и закачио, а и ако јесте не зна где. Овакав опис догађаја је контрадикторан, јер окривљени наводи да када је приватна тужила скинула ранац са леђа због чега он мисли да је хтела да га удари, а затим да се све то догодило у тренутку када она скида ранац са једног па са другог рамена, при чему наводи да уопште ни не зна да ли је закачио, али да јесте подигао руку. Према становишту првостепеног суда окривљени није имао разлога да уопште пре свега подучава приватну тужилу понашању, обзиром да се возач аута свакако склонио са места на коме се паркирао, како му је већ окривљени скренуо пажњу, при чему није ни био дужан да то учини, јер ако окривљени мисли да се лица паркирају на недозвољеном месту то је најпросто требало да пријави полицији а не да сам регулише саобраћај, а затим да улази у било какве расправе са било ким на улици, при чему чињеница је да када неко лице скида ранац са леђа то чини повијањем рамена уназад, па је нејасно како и зашто је окривљени мислио да приватна тужила хоће да га нападне, јер при том не наводи да је она учинила било какав покрет ка њему који би представљао напад, па овакво објашњење окривљеног према становишту суда представља само покушај избегавања одговорности за учињено дело.

Исказу приватне тужиле суд је поклатио веру, обзиром да је приватна тужила за увреду сазнала непосредно од окривљеног, који јој је критичном приликом у међусобној комуникацији изрекао предметне увреде, а такође увредио приватну тужилу ударајући истој шамар.

Суд је прихватио исказ сведока Предрага Луковића, је рје сведок посведочио о ономе што му је лично познато, а исказ сведока Предрага у сагласности је са исказом приватне тужиле.

Исказе сведока Аните Сахити и Матеја Сахитија суд није посебно ценио, обзиром да саслушани сведоци нису непосредни очевидци догађаја.

Приликом одлучивања о кривичној санкцији према окривљеном, суд је имао у виду све околности из члана 54 КЗ које утичу да казна буде мања или већа, па је од олакшавајућих околности ценио личне прилике окривљеног, ранију неосуђиваност, док по становишту суда отежавајућих околности на страни окривљеног није било, па је сразмерно друштвеној опасности дела и степену кривице, као и вредности заштитног објекта који се штити овим кривичним делом, суд мишљења да ће се сврха кажњавања остварити новчаном казном.

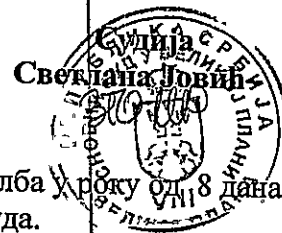
Суд је окривљеног осудио на новчану казну у одређеном износу, обзиром да би прибављање података, а у циљу утврђивања висине дневног износа новчане казне знатно продужило трајање кривичног поступка.

Обзиром да је окривљени оглашен кривим, суд је истог обавезао да сноси трошкове кривичног поступка, а о висини истих суд ће одлучити посебном одлуком.

Суд је на основу одредбе члана 258 ЗКП-а приватну тужиљу за остваривање имовинскоправног захтева упутио на парницу.

ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ дана 03.08.2026.године.

Записничар
Ивана Рајић

Правна Поука: Против ове пресуде може се уложити жалба у року од 8 дана од дана пријема исте, Вишем суду у Смедереву, а преко овог суда.